

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/1620/3.**

Benyújtás dátuma: **2022-10-25 11:07**

Parlex azonosító: **VUKD0AN40001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Kanász-Nagy Máté (LMP), Ungár Péter (LMP)**

Jogsabályi hivatkozás: **Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 40. § (1) bekezdés**

Törvényjavaslat címe: **Magyarország biztonságát szolgáló egyes törvények módosításáról**

A módosító javaslatot tárgyaló bizottság: **Honvédelmi és Rendészeti Bizottság**

Módosító javaslat ¹

Módosítópont sorszáma: **1.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **13. §**

Módosítás jellege: **elhagyás**

[13. §

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. §

(1) Az egyén szociális biztonságáért elsősorban önmaga felelős.

(2) Ha az egyén a szociális biztonságának megteremtésére önhibáján kívül nem képes, abban – anyagi lehetősége és személyes képessége arányában – a hozzátartozó kötelessége segíteni.

(3) Ha az egyén megélhetése önmaga és a hozzátartozók által nem biztosítható, a lakóhelye szerinti települési önkormányzat gondoskodási kötelezettsége áll fenn.

(4) Az állami támogatásban részesülő karitatív szervezetek feladata a szociális biztonságban nem élők felkutatása és – erejükhöz mérten történő – segítése.

(5) Ha az egyén szociális biztonsága a (4) bekezdésben foglaltak ellenére nem teremthető meg, annak biztosítása az állam kötelezettsége.”]

Indokolás

¹ A módosító javaslatban egy vagy több (ebben az esetben egymással összefüggő, tartalmilag-logikailag összetartozó, részelemeiben egymástól elválaszthatatlan) módosítás tüntethető fel. Az egy módosító javaslatban benyújtott módosító pontok a továbbiakban összefüggőként kezelendők.

A szociális igazgatásról és szociális ellátásról szóló 1993. évi III. törvény jelenleg egyenlő arányban nevezi meg a szociális ellátás feltételeinek biztosításában felelősként az egyént, a családot, a helyi közösségeket, az államot, illetve a helyi önkormányzatokat.

Ennek változtatására nincs szükség, az összes szereplőnek ugyanakkora felelőssége van a szociális biztonság megteremtésében. II. János Pál pápa Centesimus annus kezdetű enciklikája szerint a szubszidiaritás elve úgy kell érvényesüljön, hogy egy magasabb szintű közösségnek nem szabad beavatkoznia egy alacsonyabb szintű közösség belső életébe, nem szabad megfosztania illetékességétől, azonban szükségleteiben maximálisan támogatnia és segítenie kell, hogy annak tevékenységét össze tudja hangolni a társadalmat alkotó más tényezőkkel a közjó érdekében. Így az államnak nincs kevesebb, sem alacsonyabb rendű szerepe a szociális biztonság megteremtésében.